

[Dagmar Andreasen.]

le, vi har fået, at det er dér, den største godsmængde kommer, at det er dér, der er det meste stykgods, og skulle dette ændre sig med eller uden ændringen af status som basishavn, står det altid en minister frit at ophæve dette toldoplæg igen, hvis ikke det er begrundet længere.

Jeg er blevet opfordret til at trække vort ændringsforslag tilbage. Det vil jeg kun gøre under forudsætning af, at ministeren overtager det og fremsætter det mellem anden og tredje behandling; så kan vi vedtage lovforslaget i fuld enighed her i tinget.

Maigaard: Hr. Jens Peter Jensen har i denne sag ret i ét punkt, og det er, at min indføling i søfartens vilkår er begrænset. Men det hindrer dog ikke, at jeg kan høre efter, og jeg har bemærket mig hr. Jens Peter Jensens bløde formuleringer. Når vi skal lukke af, således at der kun bliver tale om ét toldoplæg i det vestlige Danmark, så taler han om, at der „fortrinsvis“ skal være toldoplæg her. Man skal ikke „sprede“ toldoplæg rundt om“. Der er en blid fynskhed i det, som foruroliger mig.

Til finansministeren vil jeg sige, at jeg tror, at finansministeren har ret i, at han vil evne at modstå pression — om ikke af andre grunde, så fordi det er i Århus, toldoplaget placeres. Jeg tror ikke, der er nogen sammenhæng i ting, som sker på samme tid, men det er morsomt at se, at Århus fik en minister og fik et toldoplæg. Jeg tror altså nok, at finansministeren skal modstå pressionen. Men der står jo ikke i Danmarks Riges Grundlov, at hr. Grünbaum er Danmarks finansminister til evig tid... der siges „desværre“ fra regeringsbænken, og det vil jeg sådan set godt støtte.

Jeg vil sige to ting til finansministeren: det ene er, at jeg ikke skal klandre ham for dette med Århus, så længe han ikke når op på trafikministerens niveau i dette med valgkredsene og amterne. Det andet er, at jeg godt vil have en bekræftelse af, at skulle der komme en situation, hvor en anden havn blev basishavn og man fandt, at denne anden havn skulle have frilager, så må det medføre, at det, man har i Århus, nedlægges, så der stadig kun er tale om ét frilager på den anden side Bæltet. Det må være sammenhængen. Bemyndigelsen må forstås

sådan, at bruger man den til at lave et frilager et andet sted, må man tage det frilager fra Århus, som Århus får nu.

Finansministeren (Grünbaum): Det sidste var så strengt et krav, at det kan jeg ikke gå med til. Vi ved ikke noget om, hvordan transportforholdene er om 10 år, så det skal jeg lade helt være med at udtale mig om. Det er givet, at som det er i dag, bliver det Århus. Det er vi enige om. Jeg synes, det i nogen grad er en strid om kejserens skæg, vi oplever her, og jeg har en fornemmelse af, at hvis fru Dagmar Andreasen havde været til stede under samrådet, havde vi måske ikke haft den situation, vi har nu.

Der er ingen strid om selve realiteten i sagen: der skal være et toldoplæg i Jylland, som kan betjene Jylland-Fyn, sådan at man får den ligestilling. Jeg må fastholde lovforslaget også ud fra den betragtning, at det er et sagligt rigtigt forslag. Der kan komme den situation om 5-10 år, at en anden havn har fået en sådan udvikling, at det kan være rimeligt med et frilager. Det synes jeg ikke, man skal afskære sig fra. Nu ved jeg ikke, om det er mig, der er finansminister om ti år, det er det formentlig ikke — for ellers ville jeg da godt give tilsagn om, hvis den situation skulle komme, ikke uden videre at gøre det, men på en eller anden måde at tage kontakt med f. eks. folketingets toldudvalg, inden jeg besluttede mig for en ændring.

Hermed sluttede forhandlingen.

Ændringsforslag nr. 1

forkastedes med 98 stemmer mod 38.

§ 1

vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 2 om, at § 2 udgår, vedtoges uden afstemning, hvorved § 2 betragtedes som forkastet.

Ændringsforslag nr. 3 om, at § 3 udgår, vedtoges uden afstemning, hvorved § 3 betragtedes som forkastet.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.